ایران در «ایران»

ممنوعیت کشت دوم در اراضی کشاورزی همدان

همدان- رئیس سازمان جهادکشاورزی همدان با هشدار نسبت به بحران کمبود آب در استان، گفت: «کشت دوم محصولات کشاورزی ممنوع است و کشاورزان باید در راستای حفظ منابع آب و خاک، از این اقدام و همچنین حفر چاه‌های غیرمجاز خودداری کنند.»

حمزه خانجانی افشار با تأکید بر اینکه مدیریت صحیح منابع می‌تواند همدان را از بحران آب عبور دهد، افزود: «کشاورزان باید از هرگونه حفر چاه غیرمجاز خودداری کنند تا روند فرسایشی افت منابع آبی متوقف شود.» حمزه خانجانی افشار با اشاره به تغییرات اقلیمی، افزایش دمای هوا و استمرار خشکسالی گفت: «تغییر اقلیم و به دنبال آن تداوم کم‌بارشی، ضرورت رعایت الگوی کشت را بیش از پیش کرده است و همه کشاورزان موظف هستند با برنامه‌های جهادکشاورزی هماهنگ باشند.»

وی با اشاره به طراحی یک برنامه جامع تحت عنوان «الگوی کشت» در وزارت جهاد کشاورزی تأکید کرد: «بدون پایبندی به این الگو، بهره‌برداری از زمین‌ها و منابع آبی به‌صورت ناهماهنگ انجام می‌شود و خطر تشدید بحران آب افزایش می‌یابد.» وی در بخش دیگری از سخنان خود وضعیت منابع آبی استان را نگران‌کننده توصیف کرد و گفت: «در حال حاضر از هزار و ۷۰ روستای استان، حدود ۲۱۵ روستا با مشکل جدی کمبود آب روبه‌رو هستند.»

استاندار کرمانشاه خبرداد

راه‌اندازی تردد مسافری از مرز سومار تا اربعین

قصرشیرین- استاندار کرمانشاه با تأکید بر ضرورت بهره‌گیری از ظرفیت‌های مرزی استان، گفت: «مرز سومار در آستانه یک تحول تاریخی قرار دارد و با راه‌اندازی تردد مسافری از این گذرگاه در اربعین حسینی، زمینه توسعه اقتصادی، اجتماعی و گردشگری شهرستان گیلانغرب و غرب استان فراهم خواهد شد.»

منوچهر حبیبی با اشاره به جایگاه استان به‌عنوان «دروازه زیارت و تجارت» کشور، گفت: «از مرز شوشمی در پاوه تا پرویزخان، خسروی، منطقه آزاد قصرشیرین و سومار، مجموعه‌ای از ظرفیت‌های راهبردی در اختیار استان قرار دارد که باید در مسیر توسعه، اشتغال و رفاه مردم به کار گرفته شوند.»

حبیبی با اشاره به آثار اقتصادی فعال‌سازی مرز سومار گفت: «تجربه منطقه آزاد قصرشیرین نشان داده است که توسعه زیرساخت‌ها و افزایش سرمایه‌گذاری، موجب ایجاد ارزش افزوده و رونق اقتصادی می‌شود و سومار نیز با راه‌اندازی تردد مسافری می‌تواند به قطب جدیدی برای سرمایه‌گذاری و توسعه در غرب کشور تبدیل شود.»

وی با بیان اینکه بهره‌برداری از این مرز تنها مطالبه مردم کرمانشاه نیست، افزود: «مردم استان ایلام نیز به دلیل نزدیکی جغرافیایی می‌توانند از ظرفیت این گذرگاه استفاده کنند و این موضوع به یک مطالبه منطقه‌ای تبدیل شده است.» استاندار کرمانشاه همچنین به اهمیت پدافندی و راهبردی مرز سومار اشاره کرد و گفت: «در کنار مرز خسروی، وجود یک پایانه مسافری فعال در سومار می‌تواند در شرایط خاص به‌عنوان مسیر جایگزین مورد استفاده قرار گیرد و از این منظر نیز دارای اهمیت ویژه‌ای است.»

وی با تأکید بر ضرورت توزیع متوازن تردد زائران اربعین در مرزهای کشور اظهار کرد: «هرچه تعداد گذرگاه‌های فعال افزایش یابد، از تمرکز جمعیت و مشکلات ناشی از آن در مرزهای پرتردد کاسته خواهد شد و راه‌اندازی مرز مسافری سومار نیز می‌تواند بخشی از بار تردد زائران را بر عهده بگیرد.»

تنش آبی در ۱۵۱ روستا و ۴۴ شهر مازندران

ساری- مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب مازندران با بیان اینکه، ۱۵۱ روستا و ۴۴ شهر استان با تنش آبی مواجه هستند، گفت: «بر اساس برنامه‌ریزی‌ها، تا سال ۱۴۰۶ شمار طرح‌های اجرایی حوضه آبرسانی استان به ۲ هزار و ۵۰۰ طرح در قالب مدیریت زنجیره تأمین خواهد رسید.»

بهزاد برازاده افزود: «۱۵۱ روستا و ۴۴ شهر در مازندران با تنش آبی مواجه هستند که برای رفع چالش‌های تأمین آب آشامیدنی این مناطق، یکهزار و ۲۳۵ طرح با تأمین اعتبار از منابع مختلف ملی و استانی در حال اجراست.» وی با اشاره به میزبانی مازندران از میلیون‌ها مسافر در طول سال و شرایط ویژه کشور گفت: «این استان با زیرساخت‌های طراحی‌شده برای جمعیتی حدود ۳.۵ میلیون نفر، در روزهای اوج سفر با فشار حدود ۴ برابری جمعیت مواجه می‌شود و لازم است اعتبارات ملی متناسب با این شرایط ویژه به استان اختصاص یابد.» برازاده با تأکید بر ضرورت افزایش توجه ملی به اجرای زیرساخت‌های آبرسانی مازندران اظهار کرد: «در حال حاضر یکهزار و ۲۳۵ طرح در حوضه آب و فاضلاب استان در دست اجراست که اعتبار مورد نیاز برای اجرای این طرح‌ها از محل اعتبارات استانی و ملی تأمین می‌شود و این روند نیازمند تقویت جدی در سطح ملی است.»

شمع‌هایی برای اباعبدالله الحسین (ع) و کودکانی که به خانه بازنگشتند

شام غریبان در قتلگاه دانش‌آموزان شجره طیبه

گزارش

گروه ایران‌زمین- در تاریکی شب، صدای مرثیه‌خوانی در فضای مدرسه می‌پیچید و نور لرزان شمع‌ها بر چهره‌هایی می‌افتد که ماه‌هاست اندوه از آنها جدا نشده است. بسیاری از مادران، عکس فرزندشان را در آغوش گرفته‌اند. بعضی آرام با قاب عکس‌ها نجوا می‌کردند. برخی دیگر تنها به نقطه‌ای خیره مانده بودند؛ جایی که روزی کلاس درس بود و اکنون به یادمانی از یک فاجعه انسانی تبدیل شده است.

در شام غریبان، رسم بر آن است که شمع‌ها برای غربت اهل‌بیت (ع) روشن شوند؛ برای شبی که پس از عاشورا، کودکان و زنان کاروان امام حسین (ع) در تاریکی و بی‌پناهی ماندند. اما در میناب، این آیین امسال معنایی دیگر نیز یافته بود. بسیاری از خانواده‌ها، شمع‌های خود را هم برای امام حسین (ع) روشن کردند و هم برای کودکانی که سرنوشتشان را با مظلومیت کربلا پیوند زده‌اند. سکوت جمعیت، گاه با صدای گریه مادری شکسته می‌شد؛ مادری که هنوز باور ندارد فرزندش دیگر در میان آنان نیست. اشک‌های پدرانی که معمولاً کمتر احساسات خود را بروز می‌دهند، در نور شمع‌ها آشکار بود. آنان کنار خرابه‌های مدرسه، دست بر دیوارهای فرو ریخته می‌کشیدند؛ گویی آخرین نشانی از فرزندشان را لمس می‌کنند. فضای مراسم، آمیخته‌ای از سوگواری مذهبی و اندوه شخصی بود. نوحه‌خوان از عطش علی‌اصغر (ع)، از تنهایی حضرت زینب (س) و از غربت کودکان کربلا می‌خواند و بسیاری از حاضران، بی‌اختیار کودکان خود را به یاد می‌آوردند. در آن شب، فاصله میان تاریخ و امروز برای خانواده‌های مینابی از میان رفته بود؛ گویی روایت کربلا، این بار در قالب خاطره‌ای معاصر و دردناک در برابر چشمانشان جان گرفته است. نور شمع‌ها در میان بقایای مدرسه، تصویری فراموش‌نشدنی خلق کرده بود. هر شمع، نامی نانوشته داشت؛ نام کودکی که دیگر در صف صبحگاه نایستاد، کیف مدرسه‌اش را برنداشت و آرزوهای کوچک و بزرگش نیمه‌تمام ماند. برخی خانواده‌ها شمع‌های خود را کنار تکه‌های باقی‌مانده از دیوار یا ستون‌های مدرسه قرار می‌دادند؛ همان جاهایی که اکنون برای آنان به زیارتگاهی از خاطره تبدیل شده است. در میان جمعیت، کودکانی نیز حضور داشتند که همکلاسی یا دوست خود را از دست داده بودند. آنان با چهره‌ای غمگین، شمع به دست در کنار والدینشان ایستاده بودند و شاید بیش از هر کس دیگری، معنای سنگین فقدان را در سکوت تجربه می‌کردند. مراسم شام غریبان میناب تنها یک آیین عزاداری نبود؛ تجلی همدردی مردمی بود که درد یکدیگر را درد خود می‌دانند. مردم میناب و دیگر شهرهای هرمزگان، با حضور در کنار خانواده‌های داغدار تاکید کردند که این اندوه، اندوه یک خانواده یا یک مدرسه نیست، بلکه زخمی است که بر حافظه جمعی یک شهر نشسته است. بسیاری از حاضران معتقد بودند بقایای مدرسه شجره طیبه باید به عنوان سندی تاریخی حفظ شود؛ مکانی که نسل‌های آینده بدانند در این نقطه چه بر سر کودکان این سرزمین آمده است. آنان باور دارند همان‌گونه که ملت‌ها یادمان‌های فجایع انسانی را حفظ می‌کنند، این مدرسه نیز باید به عنوان نمادی از رنج، مظلومیت و مقاومت باقی بماند.

داغ ماندگار یک جنایت

«میناب» امسال شام غریبان را نه فقط در سوگ کربلا بلکه در کنار ویرانه‌های مدرسه‌ای برگزار کرد که برای خانواده‌های بسیاری به مقتل فرزندانشان تبدیل شده است. جایی که روزگاری صدای زنگ مدرسه، خنده کودکان و هیاهوی دانش‌آموزان در آن جریان داشت و با حمله جنایتکارانه آمریکایی-صهیونی اکنون در سکوتی سنگین، میزبان مادران و پدرانی داغدار بود که با شمع‌هایی لرزان، هم برای غربت حضرت اشک ریختند و هم برای کودکانی که دیگر هرگز از کلاس درس به خانه بازنگشتند. مدرسه «شجره طیبه» میناب، در نخستین ساعات روز نهم اسفند ۱۴۰۴ و همزمان با آغاز تجاوز آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران، در سه نوبت و با فاصله زمانی هدف حملات موشکی قرار گرفت؛ حمله‌ای که به اذعان مسئولان استانی و کشوری، به کشته شدن ۱۶۸ دانش‌آموز دختر و پسر، شماری از معلمان، کارکنان مدرسه و تعدادی از والدین دانش‌آموزان انجامید و از آن به عنوان یکی از تلخ‌ترین فجایع انسانی و نمونه‌ای از جنایت جنگی یاد می‌شود. اکنون و در شام غریبان، ویرانه‌های این مدرسه به نمادی از اندوهی مضاعف بدل شده است؛ اندوه عاشورا که با سوگ خانواده‌هایی درهم آمیخته که داغ فرزندانشان را هنوز بر دل دارند.

با فرا رسیدن شام غریبان، خیابان‌های اطراف مدرسه «شجره طیبه» آرام‌آرام مملو از جمعیتی شد که هر کدام شمعی در دست داشتند؛ شمع‌هایی که در تاریکی شب، بیش از آنکه روشنایی بخشند، روایتگر اندوهی بودند که هیچ واژه‌ای توان توصیف آن را ندارد. مادران داغدار، کنار دیوارهای شکسته مدرسه ایستاده بودند؛ دیوارهایی که هنوز نشانه‌های ویرانی را بر تن داشتند و برای آنان، هر آجرش یادآور آخرین لحظه‌های فرزندانشان بود.

> در شرایطی که فضای میناب همچنان زیر سایه این اندوه سنگین قرار دارد، خانواده‌های قربانیان خود را برای وداعی دیگر آماده می‌کنند؛ وداعی که قرار است با تشییع بقایای تفحص‌شده جانباختگان مدرسه شجره طیبه در روز نهم تیرماه برگزار شود

تشییع بقایای شهدای مدرسه در نهم تیر

در شرایطی که فضای میناب همچنان زیر سایه این اندوه سنگین قرار دارد، خانواده‌های قربانیان خود را برای وداعی دیگر آماده می‌کنند؛ وداعی که قرار است با تشییع بقایای تفحص‌شده جانباختگان مدرسه شجره طیبه در روز نهم تیرماه برگزار شود. به گفته مسئولان استان هرمزگان، پس از ماه‌ها عملیات جست‌وجو و بررسی، بخشی از بقایای پیکرهای قربانیان شناسایی شده و قرار است طی مراسمی رسمی و با حضور مردم تشییع و به خاک سپرده شود. این مراسم برای بسیاری از خانواده‌ها، پایان ماه‌ها انتظار تلخ است؛ انتظاری که در آن، برخی حتی نشانی از فرزند خود در اختیار نداشتند و تنها چشم‌به‌راه خبری از عملیات تفحص بودند. «مجتبی قهرمانی» رئیس کل دادگستری هرمزگان اعلام کرده تاکنون ۶۰ قطعه از بقایای پیکرهای شهدای مدرسه شناسایی شده و مقدمات تشییع آنها در حال انجام است. به گفته وی، همزمان پرونده‌ای حقوقی با حجم ۳۳۷ صفحه درباره این حادثه تهیه شده و قرار است برای پیگیری‌های بعدی به مراجع ذی‌ربط ارسال شود. از سوی دیگر، «احمد نفیسی» معاون سیاسی، امنیتی و اجتماعی استانداری هرمزگان نیز با اعلام برگزاری مراسم تشییع در نهم تیرماه، بر ضرورت حفظ اسناد و آثار این حادثه تأکید کرده و خواستار ایجاد نمایشگاه، موزه و یادمان دائمی برای ثبت این رویداد در حافظه تاریخی کشور شده است. برای خانواده‌های قربانیان، اما آنچه بیش از هر چیز اهمیت دارد، رسیدن روزی است که بتوانند پس از ماه‌ها چشم‌انتظاری بر مزار فرزند خود حاضر شوند؛ مزاری که هرچند جای خالی کودکشان را پر نمی‌کند، اما دست‌کم نشانی برای دلتنگی‌های هر روزه آنان خواهد بود. میناب این روزها میان دو سوگواری ایستاده است؛ از یک سو عزای همیشگی عاشورا و از سوی دیگر، اندوه کودکانی که نامشان با این مدرسه گره خورده است. شام غریبان امسال، پلی میان این دو روایت بود؛ روایتی از مظلومیت، فقدان و صبری که خانواده‌های داغدار، هر روز آن را زندگی می‌کنند. اکنون شمع‌هایی که در کنار دیوارهای ویران مدرسه روشن شدند، تنها یادبود یک مراسم مذهبی نبودند؛ آنها نشانه امید خانواده‌هایی بودند که چشم‌انتظار آخرین وداع با عزیزانشان هستند. نهم تیرماه، برای بسیاری از این پدران و مادران، نه پایان اندوه بلکه آغاز فصلی تازه از دلتنگی خواهد بود؛ فصلی که با خاکسپاری بقایای فرزندانشان، شکل دیگری به خود می‌گیرد. میناب اما این شب را از یاد نخواهد برد؛ شبی که خرابه‌های یک مدرسه، به حسینیه‌ای بزرگ تبدیل شد و مادرانی که روزی دست فرزندانشان را تا کلاس درس بدرقه کرده بودند، این بار با شمعی در دست، در کنار همان ویرانه‌ها ایستادند و زیر لب زمزمه کردند: «السلام علیک یا اباعبدالله»؛ برای آنان شام غریبان تنها یادآور غربت کاروان کربلا نبود؛ یادآور غربت خانه‌هایی بود که چراغ کودکانشان خاموش شده و جای خالی‌شان تا همیشه در دل این شهر باقی خواهد ماند.

عکس‌ها: فارس و ایرنا

معیشت صیادان سیستان‌وبلوچستان با محدودیت‌های دریایی آسیب نمی‌بیند

اختصاص اولین سهمیه سوخت ویژه فصل مونسون برای شناورهای صیادی

گزارش

چابهار - هر سال با آغاز فصل مونسون و مواج شدن دریای عمان، محدودیت‌های دریانوردی موجب کاهش یا توقف بخشی از فعالیت‌های صید و صیادی می‌شود و این موضوع بر معیشت صیادان، تعاونی‌های صیادی و فعالان صنعت شیلات اثر مستقیم می‌گذارد.

اختصاص اولین سهمیه سوخت ویژه فصل مونسون برای شناورهای صیادی سیستان و بلوچستان و همچنین پیگیری برای رفع مشکل تأمین سوخت ۲۵ دستگاه بلدوزر فعال در جنوب استان، دو اقدام مهم در مسیر پشتیبانی از اقتصاد دریامحور و تسریع اجرای پروژه‌های عمرانی به شمار می‌رود و نشان می‌دهد که توسعه جنوب استان بیش از هر چیز به تقویت زیرساخت‌های پشتیبان وابسته است.

اختصاص سهمیه سوخت برای شناورهای صیادی، زمینه حفظ اشتغال و آمادگی ناوگان صیادی در فصل مونسون را فراهم می‌کند و رفع مشکل سوخت ماشین‌آلات عمرانی نیز از توقف پروژه‌های زیربنایی جلوگیری خواهد کرد.

زنجیره اشتغال صیادی ۱۰۰ هزار نفری در سواحل مکران

سرپرست اداره کل شیلات سیستان‌وبلوچستان در همین زمینه به ایرنا گفت: «حمایت از ناوگان صیادی در فصل مونسون، علاوه بر کاهش هزینه‌های بهره‌برداران، از فرسودگی شناورها جلوگیری کرده و موجب حفظ اشتغال، افزایش بهره‌وری و استمرار تولید در صنعت شیلات می‌شود؛ صنعتی که سهم مهمی در تأمین امنیت غذایی، توسعه صادرات غیرنفتی، ارزآوری و اشتغال ساکنان نوار ساحلی دارد.»

بهزاد امیری افزود: «سواحل مکران با بیش از ۵۴۱ کیلومتر مرز آبی در سیستان و بلوچستان، یکی از مهم‌ترین کانون‌های توسعه اقتصاد دریامحور کشور به شمار می‌رود و توسعه فعالیت‌های صید، آبزی‌پروری، صنایع شیلاتی و تجارت دریایی در این منطقه، نیازمند تأمین پایدار زیرساخت‌هایی همچون سوخت، بنادر مجهز، ناوگان استاندارد و حمایت از بهره‌برداران است.»

وی با اشاره به جایگاه راهبردی سواحل مکران در اقتصاد دریامحور، اظهار کرد: «وجود بنادر صیادی متعدد، ناوگان فعال صیادی، تنوع گونه‌های آبزی، ظرفیت مناسب برای توسعه آبزی‌پروری و صنایع فرآوری آبزیان، زمینه مناسبی برای ایجاد اشتغال، افزایش تولید، توسعه صادرات و ارزآوری فراهم کرده است.» مدیرکل شیلات سیستان و بلوچستان با بیان اینکه بیش از ۱۰۰هزار نفر به صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق صید، صیادی، آبزی‌پروری، فرآوری و صنایع وابسته در سواحل مکران امرار معاش می‌کنند، گفت: «تأمین زیرساخت‌های مورد نیاز از جمله سوخت، توسعه بنادر صیادی، نوسازی ناوگان، تجهیز اسکله‌ها و حمایت از صیادان، از مهم‌ترین عوامل پایداری تولید و تحقق اهداف اقتصاد دریامحور در سواحل مکران است.»

وی تصریح کرد: «اختصاص سهمیه سوخت ویژه فصل مونسون، اقدامی مؤثر برای حفظ آمادگی ناوگان صیادی در دوره محدودیت فعالیت‌های دریایی است و به شناورداران امکان می‌دهد عملیات تعمیر، نگهداری و آماده‌سازی شناورها را بدون دغدغه انجام دهند تا با پایان مونسون، فصل صید با حداکثر ظرفیت آغاز شود.» امیری گفت: «سواحل مکران در محدوده این استان با اختصاص حدود ۴۰ درصد صید انواع آبزیان جنوب کشور، به یکی از راهبردی‌ترین پهنه‌های شیلاتی ایران تبدیل شده؛ ظرفیتی کم‌نظیر که معیشت بیش از ۳۵هزار صیاد به‌صورت مستقیم و حدود ۱۰۰هزار نفر به‌صورت غیرمستقیم به آن وابسته و تحقق کامل اقتصاد دریامحور در این منطقه، نیازمند نگاه ویژه و حمایت اعتباری دولت است.»

> اختصاص نخستین سهمیه سوخت ویژه فصل مونسون برای شناورهای صیادی و پیگیری برای رفع مشکل تأمین سوخت ۲۵ دستگاه بلدوزر فعال، ۱۲اقدام مهم در مسیر پشتیبانی از اقتصاد دریامحور به شمار می‌رود

قدردانی از دولت برای حل مشکلات سوخت صیادان

نماینده مردم شهرستان‌های چابهار، نیکشهر، کنارک، قصرقند، دشتیاری و زرآباد در مجلس شورای اسلامی با قدردانی از حمایت دولت چهاردهم در حل مشکلات سوخت صیادان سواحل مکران گفت: «این اقدام با هدف حمایت از جامعه صیادی، حفظ اشتغال و استمرار فعالیت‌های شیلاتی در سواحل مکران انجام شده است.» محمدانور بجارزهی افزود: «با رایزنی انجام شده با مسئولان شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، مشکل سوخت ۲۵ دستگاه بلدوزر فعال در شهرستان‌های قصرقند، نیکشهر، بنت و لاشار در آینده نزدیک برطرف خواهد شد.» وی افزود: «این ماشین‌آلات در اجرای پروژه‌های راهسازی، احداث و بهسازی راه‌های روستایی، مدیریت سیلاب، اجرای طرح‌های آبخیزداری، زیرسازی پروژه‌های عمرانی و توسعه زیرساخت‌های خدماتی نقش اساسی دارند و هرگونه وقفه در تأمین سوخت، روند اجرای طرح‌های عمرانی را با تأخیر مواجه می‌کند.»

بجارزهی ادامه داد: «جنوب سیستان و بلوچستان در سال‌های اخیر به یکی از بزرگ‌ترین کارگاه‌های عمرانی شرق کشور تبدیل شده و اجرای پروژه‌های متعدد در حوزه راه، آب، بنادر، زیرساخت‌های روستایی و توسعه سواحل مکران، نیازمند فعالیت مستمر ماشین‌آلات سنگین است.»